Lietas Nr. A420572412
Lietas arhīva Nr. A42-00473-14/16

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**
Rīgā 2014.gada 15.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Konošonoka,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pro Dev" pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas pārstāvim /pers. N/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pro Dev" pieteikumu par Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas iepirkuma komisijas 2012.gada 29.oktobra lēmuma (piedāvājuma vērtēšanas un lēmuma pieņemšanas protokols Nr.7) atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2012.gada 16.oktobrī Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisija apstiprināja iepirkuma „Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas ēkas jumta seguma nomaiņa" nolikumu (iepirkuma identifikācijas numurs JAPV2012/1) (turpmāk – Nolikums) (*lietas 63.-73.lapa*).
Piedāvājumu iepirkumā iesniedza tostarp pieteicēja SIA „Pro Dev".

[2] 2012.gada 29.oktobrī Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisija izvērtēja iesniegtos piedāvājumus un atzina, ka SIA „Pro Dev" iesniegtais piedāvājums neatbilst Nolikuma prasībām, jo finanšu apgrozījums 2009.gadā nepārsniedz piedāvāto līgumcenu. Komisija atzina, ka līguma slēgšanas tiesības ir piešķiramas SIA „SCO Centrs" (*lietas 51.-52.lapa*).

[3] 2012.gada 30.oktobrī Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisija nosūtīja paziņojumu pieteicējai, norādot, ka pieteicējas piedāvājums ir noraidīts, jo nav ievērots Nolikuma 3.2.4.punkts (*lietas 35.lapa*).

[4] 2012.gada 1.novembrī Jaungulbenes Profesionālā vidusskola un SIA „SCO Centrs" noslēdza iepirkuma līgumu (*lietas 58.lapa*).

[5] SIA „Pro Dev" iesniedza pieteikumu tiesā, lūdzot atzīt par prettiesisku Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisijas lēmumu, ar kuru pieteicēja izslēgta no dalības iepirkumā. Pieteicēja arī lūdz piešķirt atlīdzinājumu – neiegūto peļņu 1917,75 latu apmērā.
Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.
[5.1] Pieteicēja izpildīja Nolikuma 3.3.4.punkta prasības, saskaņā ar kurām vidējam apgrozījumam pēdējo trīs gadu laikā vismaz trīs reizes jāpārsniedz piedāvātā līgumcena. No Nolikuma neizriet, ka pretendentam nepieciešams finanšu apgrozījums katrā gadā, kas trīs reizes pārsniedz piedāvāto līgumcenu.
[5.2] Pieteicējas peļņa saskaņā ar tāmēm būtu 1917,75 lati. Ja pieteicēja nebūtu prettiesiski izslēgta no dalības iepirkumā, tai būtu piešķiramas līguma slēgšanas tiesības, jo pieteicējas piedāvājums ir ar zemāku cenu nekā uzvarētājam. Pieteicēja arī būtu izpildījusi visus būvdarbus, jo tai ir pieredze būvniecības darbu veikšanā.

[6] Jaungulbenes Profesionālā vidusskola paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka Nolikuma 3.2.4.punktā prasīts gada finanšu vidējais apgrozījums, norādot konkrētus gadus, nevis vidējais apgrozījums pēdējo trīs gadu laikā. Pieteicēja nav sapratusi Nolikuma 3.2.4.punkta saturu un būtību. Attiecīgā prasība tika iekļauta, lai pārliecinātos par pretendentu nepārtrauktu darbību, finanšu un saimniecisko stabilitāti 2009., 2010. un 2011.gadā. Iepirkuma komisija visus pretendentus vērtēja vienlīdzīgi. Tā kā lēmums ir tiesisks, nav pamata atlīdzināt zaudējumus. Nav arī pamata pieteicējas apgalvojumam, ka ar to būtu noslēgts līgums piedāvājuma zemākās cenas dēļ. Konkrētajā iepirkumā septiņi piedāvājumi ir bijuši ar zemāku cenu nekā pieteicējas piedāvātā. Nav arī pierādījumu, ka pieteicēja būtu izpildījusi iepirkuma līgumu. Pieteikumā nav norādīts prasījums par administratīvo aktu vai faktisko rīcību, tādēļ pieteikums bija atstājams bez virzības. No pieteikuma neizriet, ka pieteicēja lūdz atzīt 2012.gada 29.oktobra lēmumu par prettiesisku pilnībā, līdz ar to ir nepamatoti paplašinātas prasījuma robežas.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumu uz tajā minētajiem argumentiem, papildus atsaucoties uz Iepirkumu uzraudzības biroja 2009.gada 1.jūnija lēmumu Nr.4-1.2/09-218. Pārstāvis arī paskaidroja, ka vismaz seši pretendenti tika izslēgti ar identisku pamatojumu. Ja pieteicēja nebūtu prettiesiski izslēgta no dalības iepirkumā, tā iegūtu līguma slēgšanas tiesības un izpildītu līgumu, gūstot peļņu.

[8] Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumā minētajiem argumentiem. Pārstāvis paskaidroja, ka nolikums prasīja gada vidējo apgrozījumu par katru no gadiem. Ar pieteicēju netiktu noslēgts iepirkuma līgums, jo citi pretendenti bija piedāvājuši zemāku cenu. Pieteicējas iesniegtie pierādījumu neapstiprina, ka pieteicēja būtu izpildījusi līgumu.

**Motīvu daļa**

[9] Tiesa vispirms uzskata par nepieciešamu sniegt atbildes uz iestādes paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem par lietas ierosināšanas stadijā pieņemto lēmumu un prasījuma robežām.

Attiecībā uz Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas iebildumiem, ka pieteikumā nav norādīts prasījums par administratīvo aktu vai faktisko rīcību un ka 2012.gada 30.oktobra paziņojums par tādiem nav uzskatāms, līdz ar ko pieteikums bija atstājams bez virzības, tiesa norāda, ka šiem argumentiem nav tiesiskas nozīmes. Likums neparedz atbildētāja pusē pieaicinātajai iestādei iesaistīties lēmuma pieņemšanā par pieteikuma virzību un lietas ierosināšanu. Šie jautājumi ir tiesas prerogatīva. Tas, vai pieteikums ir atstājams bez virzības, ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma apstākļiem. Šajā gadījumā tiesa pārinterpretēja pieteicējas prasījumu, jo no pieteikuma acīmredzami izriet pieteicējas mērķis iebilst pret Iepirkuma komisijas lēmumu, ar kuru pieteicēja izslēgta no dalības konkursā. Minētais lēmums ir administratīvs akts, līdz ar ko tas var būt pieteikuma priekšmets.

Attiecībā uz otru no iebildumiem tiesa piekrīt tiktāl, ka tā ir saistīta ar pieteicēja norādīto pieteikuma priekšmetu un spriedums taisāms, nepārsniedzot prasījuma robežas, kā to *expressis verbis* noteic Administratīvā procesa likuma 249.pants. Konkrētajā gadījumā, ievērojot pieteicējas iebildumus, tiesa vērtēs Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisijas 2012.gada 29.oktobra lēmuma tiesiskumu daļā, ar kuru noraidīts pieteicējas piedāvājums (t.i., piedāvājums atzīts par neatbilstošu).

[10] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir daļēji pamatots turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[11] Lietā ir strīds par to, vai Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas Iepirkumu komisija pamatoti atzina, ka pieteicējas iesniegtais piedāvājums neatbilst Nolikuma 3.2.4.punkta prasībām.

[12] Publisko iepirkumu likuma 8.[1]panta trešā daļa (*redakcijā, kāda bija spēkā iepirkuma veikšanas brīdī*) noteic, ka iepirkuma komisija nosaka pamatotas un objektīvas prasības attiecībā uz pretendentiem un iepirkuma priekšmetu, nodrošinot, ka minētās prasības nerada nepamatotus ierobežojumus konkurencei iepirkumā. Iepirkuma komisija arī nosaka kritērijus, ko ņems vērā, lai no prasībām atbilstošajiem piedāvājumiem izvēlētos visizdevīgāko piedāvājumu.

Konkrētajā gadījumā prasības attiecībā uz pretendentiem un iepirkuma priekšmetu, kā arī izvēles kritēriji ir noteikti Nolikumā.

Proti, Nolikuma 3.2.4.punkts noteic, ka pretendenta gada finanšu vidējais apgrozījums triju gadu laikā (2009., 2010., 2011.) vismaz trīs reizes pārsniedz piedāvāto līgumcenu, kas norādīta koptāmē, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli.

Pieteicēja minēto prasību interpretē tādējādi, ka finanšu vidējam apgrozījumam triju gadu laikā (t.i., apgrozījuma kopējai summai, saskaitot katra gada vidējo apgrozījumu) vismaz trīs reizes jāpārsniedz piedāvātā līgumcena. Savukārt pasūtītāja uzsver, ka prasība ir attiecināma uz katra gada finanšu apgrozījumu (t.i., katra gada finanšu apgrozījumam vismaz trīs reizes jāpārsniedz piedāvātā līgumcena).

[13] Tiesa, izvērtējot Nolikuma 3.2.4.punktā iekļauto prasību, secina, ka minētā prasība ir izvirzīta nolūkā pārliecināties par piegādātāju saimniecisko un finansiālo stāvokli.

Lai samazinātu pasūtītāja risku, ka piegādātājs nespēs izpildīt iepirkuma līguma nosacījumus, Publisko iepirkumu likums (konkrētāk, šā likuma 41.pants, kas pēc analoģijas var tikt piemērots arī „mazo" iepirkumu gadījumā) paredz pasūtītāja tiesības pārliecināties par piegādātāja saimniecisko un finansiālo stāvokli, kā arī noteikt veidu, kā piegādātājs var apliecināt savu atbilstību pasūtītāja izvirzītajām prasībām (piemēram, iesniedzot finanšu pārskatu, izrakstu no finanšu pārskata vai apliecinājumu). Taču Publisko iepirkumu likums nenosaka, kādas tieši prasības (piemēram, minimālo vai maksimālo finanšu apgrozījuma apmēru) pasūtītājs, lai gūtu priekšstatu par pretendenta saimniecisko un finansiālo stāvokli, ir tiesīgs izvirzīt. Līdz ar to pasūtītājam ir atstāta rīcības brīvība, pirmkārt, lemt par nepieciešamību noteikt finanšu apgrozījuma prasību, otrkārt, lemt par nosakāmo finanšu apgrozījuma apjomu, treškārt, lemt par to, vai prasība par finanšu apgrozījumu tiek izvirzīta attiecībā uz kopējo apgrozījumu vai apgrozījumu konkrētā iepirkuma jomā. Tomēr pasūtītājam, nosakot šīs prasības, ir jāņem vērā publiskā iepirkuma pamatprincipi.

[14] Konkrētajā gadījumā Nolikuma 3.2.4.punkts izvirza nosacījumu pretendenta *gada finanšu vidējam apgrozījumam pēdējo triju gadu laikā* (šim apgrozījumam trīs reizes jāpārsniedz piedāvātā līgumcena). Šādi formulēts, nosacījums nepārprotami izvirza prasību noteikt gada *vidējo* apgrozījumu trīs gadu periodā (kas izdarāms, saskaitot finanšu apgrozījumu katrā gadā un dalot iegūto summu ar trīs). Nolikuma 3.2.4.punkts neprasa, lai apgrozījums katru gadu (2009., 2010. un 2011.) trīs reizes pārsniegtu piedāvāto līgumcenu, jo tādā gadījumā nolikuma 3.2.4.punktā ietvertais nosacījums bija formulējams, precīzi nosakot, ka pretendenta katra gada finanšu apgrozījums trīs reizes pārsniedz līgumcenu. Savukārt, lietojot jēdzienu „vidējais apgrozījums", nosacījums norāda uz nepieciešamību noteikt vidējo lielumu (t.i., gada finanšu vidējo apgrozījumu) konkrētā periodā, kas tālāk ir salīdzināms ar līgumcenu.

Iepirkuma konkursa nolikuma noteikumi ir pakļauti interpretācijai. Neskaidri var būt ne tikai likumi, bet arī gribas izteikumi. Bieži tas ir saistīts ar apstākli, ka tie tiek formulēti vārdos. Līdz ar to pastāv risks, ka tas, ko saprot gribas izteikuma adresāts, neatbilst tam, ko gribējis pateikt gribas izteicējs. Tātad pastāv mērķu konflikts: vai spēku jādod tam, ko gribas izteicējs patiesi vēlējies, vai tam, ko sapratis adresāts. Šo konfliktu risina, dodot priekšroku tiesību drošības un prognozējamības principam, kurš izteikuma adresāta interešu aizsardzības nolūkos liek uzskatīt, ka adresātam saistošs ir izteikums, kādu tas varēja saprast kā gribas izteicēja gribu (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 29.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-139/2008 15.1.punktu, 2012.gada 6.februāra lēmuma lietā Nr.SKA-267/2012 8.punktu*).

Konkrētajā gadījumā Nolikuma 3.2.4.punktā ietverto prasību pretendenti *varēja saprast* tā, ka tiek izvirzīts nosacījums vidējam finanšu apgrozījumam triju gadu periodā trīs reizes pārsniegt līgumcenu. Minēto netieši apliecina arī tas apstāklis, ka no deviņiem saņemtajiem piedāvājumiem pieci pretendenti noraidīti tā iemesla dēļ, ka finanšu apgrozījums kādā no gadiem nepārsniedz piedāvāto līgumcenu. Tādēļ, lai arī pasūtītāja Nolikuma 3.2.4.punktā ietvertajai prasībai ir piešķīrusi citu jēgu, pieteicējai ir saistoša tāda Nolikuma 3.2.4.punktā ietvertā prasība, kādu pieteicēja varēja saprast kā pasūtītājas gribu (t.i., ka tiek prasīts vidējais finanšu apgrozījums trīs gadu periodā).

Šādos apstākļos pasūtītāja nepamatoti atzina pieteicējas piedāvājumu par neatbilstošu Nolikuma 3.2.4.punkta prasībai un secīgi arī nepamatoti izslēdza no dalības iepirkumā. Tādēļ Jaungulbenes profesionālās vidusskolas Iepirkuma komisijas 2012.gada 29.oktobra lēmums (sēdes protokols Nr.7), ar kuru pieteicēja izslēgta no tālākas dalības iepirkumā, atzīstams par prettiesisku.

[15] Pieteicēja prasa atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem 1917,75 latu apmērā.

[16] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums) 4.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde zaudējumu var nodarīt ar darbību, izdodot prettiesisku administratīvo aktu vai veicot prettiesisku faktisko rīcību, vai arī ar bezdarbību, ja iestādei

bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies.

Likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība — objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

Ievērojot minētās tiesību normas, secināms, ka atlīdzinājuma pamatā ir personas nepamatots tiesību aizskārums. Nepamatotu tiesību aizskārumu var radīt prettiesisks administratīvais akts (prettiesiska rīcība). Turklāt ir jāpastāv cēloņsakarībai starp iestādes prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

[17] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka, aprēķinot mantisko zaudējumu, ņem vērā arī neiegūto peļņu, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta.

Savukārt panta trešā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums ir arī zaudējums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Šo izmaksu maksimālo apmēru nosaka Ministru kabinets.

Tātad ar mantisku zaudējumu tiek saprasts faktiski esošs zaudējums, arī neiegūtā peļņa.

[18] Ievērojot minēto, lai atzītu pieteicējas tiesības uz mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, ir jākonstatē šādu apstākļu kopums:

1) prettiesiska iestādes rīcība;
2) patiesi jeb faktiski esoši zaudējumi;
3) cēloņsakarība starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

[19] Novērtējot konkrētās lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka ir konstatējama iestādes prettiesiska rīcība (proti, iestādes rīcība, izdodot pārsūdzēto lēmumu, kuru tiesa ir atzinusi par prettiesisku). Līdz ar to ir apsverams jautājums par zaudējumu esamību un cēloņsakarību.

[20] Tiesību doktrīnā norādīts, ka ar jēdzienu *zaudējums* tiek saprasts jebkāds mantas samazinājums, zudums vai bojājums, kā arī peļņas atrāvums, papildu izdevumi un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas. Savukārt šo zaudējumu atlīdzināšana ir tiesību aizskāruma mantisko seku novēršana (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 237.-238.lpp.*).

Pieteicēja prasa neiegūto peļņu. Tātad tiesai jāvērtē, vai konkrētajā gadījumā pastāv objektīva zaudējumu rašanās iespējamība nākotnē, proti, vai pastāv sagaidāmās peļņas atrāvums (t.i., vai pastāv reāla iespēja, ka pieteicēja šādu summu kā peļņu būtu ieguvusi iepirkuma rezultātā).

Sagaidāmās peļņas atrāvums (zudušais labums, negūtā peļņa) ir lielums, kas raksturo pietiekami droši paredzamas peļņas samazinājumu sakarā ar tiesību aizskārumu, tās apmēra noteikšana galvenokārt balstās uz ekonomiskiem aprēķiniem, ņemot vērā dažādus tirgus faktorus, kas konkrētos apstākļos var palielināt vai samazināt peļņu (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2011.gada 26.janvāra sprieduma lietā Nr.SKC-0314/2011 11.punktu*).

Civillikuma 1787.pants nosaka, ka aprēķinot atrauto peļņu, nav jāņem par pamatu tikai varbūtības, bet nedrīkst būt šaubu vai vismaz jābūt pierādītam līdz tiesisku pierādījumu paticamības pakāpei, ka šāds zaudējums cēlies no tās darbības vai bezdarbības, ar ko zaudējums nodarīts.

Kā norādījusi Augstākā tiesa, atrautās peļņas institūta mērķis ir atlīdzināt cietušajam to, ko viņš *noteikti būtu saņēmis*, ja prettiesiskā rīcība nebūtu notikusi jeb novērst tās kaitīgās sekas, ko prettiesiskā rīcība noteikti nodarītu cietušā mantai nākotnē. Lai gan ne vienmēr iespējams un nepieciešams noteikt precīzu atrautās peļņas apmēru, likums nepieļauj apmierināt prasījumu par atrauto peļņu, pamatojoties uz spekulācijām par atrautās peļņas esamību un apmēru (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 2.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-94/2009 12.punktu, 2010.gada 18.maija sprieduma lietā Nr.SKA-122/2010 13.punktu*).

[21] Izvērtējot konkrētā gadījuma apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicējas norādītais zaudējumu apmērs nav ticams (reāls), bet gan ir tīri hipotētisks.

Prasījums par zaudējumu – neiegūtās peļņas – atlīdzinājumu ir balstīts uz pieņēmumu, ka pieteicēja būtu ieguvusi līguma slēgšanas tiesības. Tiesa neredz objektīvu apstiprinājumu šādam pieņēmumam un līdz ar to nekonstatē cēloņsakarību starp iestādes rīcību un iespējamiem zaudējumiem. Proti, no lietas apstākļiem neizriet, ka pieteicēja varēja pamatoti paļauties uz to, ka arī tajā gadījumā, ja netiktu pieļauta prettiesiska rīcība (proti, ja pasūtītāja nepamatoti neizslēgtu no dalības iepirkumā pieteicējas piedāvājumu), tieši pieteicējai tiktu piešķirtas līguma slēgšanas tiesības. Tiesa norāda, ka pasūtītājam ir rīcības brīvība attiecībā uz faktoriem, kas tam jāņem vērā, lai pieņemtu lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tiesību normas neuzliek pasūtītājam pienākumu noslēgt līgumu ar konkrētu personu publiskā iepirkuma procedūras beigās. Turklāt konkrētajā iepirkumā, aplūkojot to pretendentu piedāvājumus, kuru piedāvājumi tika noraidīti kā neatbilstoši Nolikuma 3.2.4.punkta prasībām, secināms, ka pieteicējas piedāvājums bija dārgākais (faktiski pieteicējas piedāvājums ir otrs dārgākais starp visiem pretendentiem, *lietas 75.lap*a). Tas nozīmē, ka pasūtītāja jebkurā gadījumā neizvēlētos pieteicējas piedāvājumu, jo atbilstoši Nolikuma 6.punktam izvēles kritērijs ir viszemākā cena.

[22] Rezumējot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas prasījums par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 1917,75 latu apmērā ir noraidāms.

[23] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tā kā pieteikums daļā par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku ir apmierināms, pieteicējai atlīdzināma tās samaksātā valsts nodeva 20 latu jeb 28,46 *euro* apmērā par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā (*lietas 8.lapa*).

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, Publisko iepirkumu likuma 8.$^{2}$panta astoņpadsmito daļu, tiesa

**nosprieda:**

**apmierināt daļēji** sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pro Dev" pieteikumu.

**Atzīt par prettiesisku** Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas iepirkuma komisijas 2012.gada 29.oktobra lēmumu (piedāvājuma vērtēšanas un lēmuma pieņemšanas protokols Nr.7), ar kuru sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Pro Dev" izslēgta no dalības iepirkumā „Jaungulbenes Profesionālās vidusskolas ēkas jumta seguma nomaiņa" nolikumu (iepirkuma identifikācijas numurs JAPV2012/1).

**Noraidīt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pro Dev" pieteikumu daļā par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 1917,75 latu jeb 2728,71 *euro* apmērā.

**Piespriest** no atbildētājas Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Pro Dev" (reģistrācijas numurs 40003776456, juridiskā adrese: Kurzemes prospekts 23, Rīga) valsts nodevu 28,46 (divdesmit astoņi, komats, četrdesmit seši) *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Konošonoka